

Gülpetkan Çakıyeva

(1978)

1978 yılında Celal-Abad ili, Toktogul ilçesi, Özgörüş köyünde doğdu. Kırgız Milli Devlet Üniversitesi'nin Kırgız Dili ve Edebiyatı Fakültesi'ni bitirdi.

Şiirler

TÜYŞÜKTÜÜ SEZİM

Tüyşöltüp tünü boyu,
Tüşümdön ketpey koyduñ.
Tüşümdü oñgo corup,
Tübünö cetpeym oyduñ.

Türkün bir kıyal kütköm
Tüyşüktüü sezimdegi.
Tüşünböym özümdü özüm,
Tüşünböyt eç kim meni.

Men emi bayağı emes,
Meerimsiz, başka bolgom.
Meni emi tabaar eleñ,
Meenettüü başka coldon.

Columdu özüñ körgön,
Calgızdık alıp koygon.
Caydarı münözümdü
Caştıgım çanıp koygon.

Köönörbös kök asman da
Körünöt bolup calgan.
Közümö könök caştar,
Kölküldöp tolup kalgan.

İz kalgan közdörümdü
İrmesem sezim koştóp,
İngendey botosu ölgön,
İyip bir beret bozdrop.

Tirüülöy cokatör ingen,
Tüñülsö bayıp kalaar.
Tirüülük öçkön közüm,
Tüñülbös, eñsöo canaar.

Tübölük cumulaarda
Tüyşüktüü caşı tamaar.

SEZİM IRGAKTARI

Oyloy berem kütöm seni
sagınamın ar ubak,
Asıl sözüñ estey kalsam
közdön caşım tamçılap, -

BAŞA DERT OLAN DUYGU

Döndürüp yatakta bütün gece,
Düşümden hiç gitmedin.
Düşümü hayra yorup,
Dibine ulaşamıyorum düşüncenin.

Kalabalık bir hayal beklemiştim,
Başa dert olan duygudaki.
Anlamıyorum kendimi kendim,
Anlamıyor hiç kimse beni.

Ben artık eskisi değilim,
Şefkatsiz, başka biri oldum.
Beni artık bulurdun,
Dertli başka bir yoldan.

Yolumu kendin gördüğün,
Yalnızlık almıştır.
Güleryüzlü kişiliğimi
Gençliğim aşagılamıştır.

Yaşlanmaz mavi gökyüzü de,
Görünüyor olup yalan.
Gözüme büyük büyük yaşlar,
Taşacak gibi dolmuş.

İz kalan gözlerimi,
Kırpsam duygu eşlik edip,
Maya gibi yavrusu ölmüş,
Süt salıverir bozlayıp.

Canlıymış gibi arar maya,
Ümidini keserse sütü kesiliverir.
Dirilik sönmüş gözlerim,
Ümidini kesmez, arzuyla yanar.

Sonsuza dek kapanırken,
Üzüntü veren yaşı damlar.

DUYGU DALGALANMALARI

Hep düşünüyorum, bekliyorum beni
Özlüyorum her zaman,
Asıl sözlerini hatırlayacak olursam
Gözlerimden yaşlar damlayıp,

Bul köz çaştar kaygım emes,
sagınıçtın çaştarı,
Karaanıñdı bir körö albay
çaş cürögüm cançılat.

Kapa bolbo, sen kelgende
sürdöy tüşpöy aptığıp,
Kubangandan tosüp alsam
külüp caynap katkıp,
Bul külkülör şıldıñ emes,
kubanıçtın aptabı,
Kündön küngö baram nege
saga gana tartılıp.

Kündögüdöy közdörümdün
kubanıçı cogolup,
Çoçulaba, eger seni
tiktey kalsam caloorup.
Bul köz karaş azap emes,
maxabattın zardabı,
Sen kaalasañ bölünböstön
dayım birge bololuk.

Kapa bolbo sen keteerde
uzatuuga barbasam,
Soorono albay çaş tökmökmün
eger alıs kalbasam.
Bul alıstoo ayrılıu emes
özümdü özüm soorotuu,
Koş bol, dalay colugaarbiz...
sen unutup kalbasañ..

*Bu göz yaşları üzüntüm değil,
Özlemin göz yaşları.
Gölgeni bir defacık göremeyip
Genç yüreğim eziliyor.*

*Üzülme, sen geldiğinde
Şaşkınlaşmayıp nefes nefese kalıp,
Sevindiğimden karşılasam
Gülüp neşeyle kahkaha atıp.
Bu gülüşler alay değil,
Sevincin ışınları,
Gün geçtikçe neden sürüklenip
Sadece sana doğru gidiyorum.*

*Her günkü gibi gözlerimin
Sevinci kaybolup,
Ürkme, eğer sana
Gözlerimi diksem beklentiyle.
Bu bakış azap değil,
Aşkın şiddetli ağrısı,
Sen istersen ayrılmadan
Daima birlikte olalım.*

*Üzülme, gideceğin zaman
Uğurlamaya gelmezsem,
Avunamayıp ağlar dururdum,
Eğer uzak kalmasam.
Bu uzaklaşma ayrılmak değil
Kendi kendimi avutmaktır,
Hoşça kal, daha çok karşılaşırız....
Sen unutmazsan.*